Від мороку гріха і страху
Виводить Бог в Сіонський град,
Із Вавилонських пут і жаху,
Від безлічі гріхів і зрад.

Як птаха в клітці, мучився Ізраїль
За гріх народу сім десятків літ,
Та вже відкриються залізні двері:
Вони відправляться в похід.

"Співайте нам пісень Сіонських",-
Примушував розлючений халдей
В полоні, в путах вавилонських
В зажурі плаче змучений єврей.

Почув Господь молитви Даниїла
І ревність Ездри йти в Єрусалим,
І біль душа Неемії таїла,
Цар Кір благословив послів.

Розвалини стрічають так самотньо.
Євреї розпочнуть відновлювати мур.
І радість, й сум в очах помітно:
О, скільки горя нам приніс Ашшур!

Неємія обходить місто.
І разом з ним його загін,
Давно хотів він особисто
Торкнутися ось цих руїн.

Ковтає сльози, у очах темніє:
Стоїть святиня, спалена вогнем,
Душа страждає, серце мліє -
Цієї ночі не заснем

Аж поки не обійдем муру,
Палає ясно смолоскип
Ми відкидаємо зажуру,
Хоч у ночі страшить нас скимн.

Пташина кублиться щороку -
Її примушує інстинкт
Домівку створювать високо,
Щоб ворог зло зробить не зміг.

Але надію в нас Господь вселяє:
Ми відбудуємо Єрусалим,
Він в красоті своїй засяє
І ми живемо тільки цим.

За царювання Артарксерса
Бішвал, Мітрет і Товіїл
В жорстокості й зажерливості серця
Листом наклепницьким своїм

Багато нам завдали шкоди,
Навколо оточили вороги
І ставлять різні перешкоди,
Тому що в них свої боги

Нам Товіїл перешкоджає,
Будуємо, тримаючи мечі,
Людей у нас не вистачає
І варту ставимо вночі

Один від одного далеко
І мало можемо зробить,
І кожному із нас нелегко
Від ворога себе оборонить

Ведеться відбудова муру,
Сміття носити сили не стає,
А там де чуємо ще сурму -
Ослаблений в роботі відстає.

Всі юнаки вночі на варті,
Жінки також кладуть каміння,
Але страждання того варті
І вистачить у всіх терпіння.

Ми не втрачаємо надії,
Будуючи Єрусалим,
Господь благословить ці дії -
Побачимо його новим.

Хоч слава і пішла безповоротно
Господь дає можливість нам
В роботі, а не безтурботно
Підняти з пороху цей храм.

Після таких пожеж і згарищ
Колись прославлений Сіон,
Спотворений на купи звалищ,
Нам заважав зробить полон

Ми збудували жертівник для Бога
І міцно встановили вже його,
Навколо міста ще була облога -
На Бога сподівалися свого.

Заклали нашу віру, як фундамент,
Під звуки сурм, натхнений спів
І записав пророк в пергамент
Багато що із наших слів.

Ми закладаємо основу,
Священик з нами і левит,
Співаємо для Бога пісню нову
І братській шлемо всім привіт.

Минають дні, як довгі роки,
Підняли високо стіну.
Про це писали і пророки,
Господь відвів від нас війну.

А Храм стоїть, немов картина.
Осяяний у висоті.
Я був тоді зовсім дитина,
Коли він впав і опустів.

Закінчено вже будівництво
І храм повстав у всій красі,
Не відчуваємо сирітство,
“Вклонімось Господу усі.”

І складно навіть розрізнити
Голосу радості й зітхань.
Ми можемо людей злічити,
Що бачили його до зруйнувань.

Цей храм не знає Соломона,
Але Господь присутній в нім.
Читають розділ із Закону,
Згорає жертва на вогні.

Освячення проходить урочисто.
Як довго ми чекали цього дня.
Важливо це для мене особисто
І радість душу наповня.

Хори співають так велично,
Господь навідав Свій народ
Здавалося це буде вічно -
В історії настане поворот.

Часу мине тоді доволі
Євреї не дотримають закон,
Настане знову час неволі-
Візьмуть їх римляни в полон.
.
Народиться Еммануїл,
У Ньому буде визволення,
Христос прийде в Єрусалим,
Щоб дарувати нам спасіння.

"Відкрийте двері і війде Цар Слави!" -
Стрічатимуть з пошаною Христа,
Постелять одіж, віття, пальми...
Його ж промова тиха і проста

Покірно тоді спиниться осля,
Везучи на собі Спасителя Царя.
Возрадується вся земля:
Зійшла над Всесвітом “Зоря”.

Заплаче, ідучи на місце Лобне,
Шкодуючи усіх оцих людей.
Під дошкуляння і гірке, і злобне.
Колишня слава Ізраїлю відійде.

Каміння це зазнає зруйнування,
Цей” Дім “залишиться пустим.
Благословення відійде буквально,
Ізраїль знехтує усім святим.

І крикне натовп: “Розіпни Царя.
Вараві, кесаре, дай волю".
Пилат народу докоря,
Але віддасть Месію на сваволю.

Мине ще сім десятків літ...

Єврейський храм лежить в руїнах,
Ізраїль піде в вигнання
З Ізраїлю по всіх країнах.

І лише згадуємо славу
Храм Соломонів, Іродіїв храм.
За те що вибрали Вараву,
Взнаки дається й досі нам.

Хвилююча подія – побудова Храму,
Хоч ми не бачили того часу,
Та Біблія відкриє перед нами
Прадавню велич і красу.